

[Ole Espersen]

Jeg forstod på fru Inge Dahl-Sørensen, som nævnte enkelte artikler, at ordføreren for Venstre dog mener, at vi opfylder kravene i artiklerne, undtagen de artikler, der er nævnt i udenrigsministerens beslutningsforslag, hvor vi naturligvis må tage forbehold. Jeg har et par konkrete spørgsmål.

Nu nævnte fru Inge Dahl-Sørensen selv artikel 7, og jeg ved, at spørgsmålet om indfødsret har optaget ordføreren for Venstre meget i den senere tid. Det har vi kunnet se i dagspressen. Nu er det jo sådan, at der i artikel 7, som fru Inge Dahl-Sørensen selv berørte, står, at alle børn har ret til fra fødslen – det har man ikke fået med i bemærkningerne, men det står i konventionen – at opnå et statsborgerskab og at blive registreret.

Jeg vil så gerne spørge: Er det sådan i dansk ret – fru Inge Dahl-Sørensen sidder selv, så vidt jeg ved, i Indfødsretsudvalget – at de børn, der fødes her af statsløse forældre, har ret til at få statsborgerskab? Eller er det slet ikke noget retskrav? Må de vente så længe, som det nu passer ind i cirkulærets bestemmelser? Det er vist oftest 7 år. Er artikel 7 opfyldt? Det skal den jo være, hvis vi ratificerer uden at tage noget forbehold.

Så nævnte fru Inge Dahl-Sørensen også artikel 9 og Københavns Kommune. Jeg kan ikke rigtig se sammenhængen, for der er jo retlig prøveise af alt, hvad der hedder fjernelse af børn fra hjemmet. Men jeg går ud fra, at fru Inge Dahl-Sørensen mener, at den bestemmelse er opfyldt i dansk ret.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til hr. Ole Espersen vil jeg sige, at jeg ikke umiddelbart mener at kunne se, at artikel 7 skulle være opfyldt. Men jeg vil meget gerne, hvis vi under udvalgsarbejdet kunne gennemarbejde det og se, om der er nogle mangler. Da jeg ikke har kunnet finde det nogen steder, føler jeg faktisk, at det ikke er opfyldt, og derfor nævner jeg det.

Artikel 9 med hensyn til børns tvangsfjernelse kom jeg selv ind på, hvor jeg ikke umiddelbart kan se, at vi opfylder kravene om en retlig prøvelse. Som jeg ser det, fjerner man disse børn, og bagefter er der måske mulighed for at lægge sag an, men så er barnet jo fjernet.

Ebba Strange (SF):

Så får det danske Folketing da også endelig lejlighed til at ratificere konventionen om barnets rettigheder. Det har næsten været et forhindringsløb, men endelig nåede vi så vidt.

Jeg er enig med hr. Ole Espersen. Jeg er i hvert fald blevet spurgt af mange, hvornår det er Danmarks tur til at ratificere. Det er det så nu, og det skal vi så gøre.

Jeg kan naturligvis heller ikke lade være med at starte med det med fængsling, fordi det jo var det, der afstedkom, at statsministeren ikke kunne ratificere på Danmarks vegne her i september måned. Det afstedkom oven i købet en bemærkning fra statsministeren i Folketingets åbningsdebat om, at det, der stod i konventionen, betød, at børn bare ikke måtte sidde i celler sammen med voksne. Det kommer bemærkningerne til lovforslaget dog ikke ret meget ind på.

Til gengæld er det et studium værd at læse bemærkningerne til artikel 37 (c), der skal prøve at forklare, hvorfor man ikke fra udenrigsministerens side mener, at vi behøver at tage forbehold over for artikel 37. Man siger nemlig på samme tid to helt forskellige ting. Man siger for det første, at vi har afskaffet ungdomsfængslerne i Danmark, og forklarer hvorfor. Det er rigtigt, at den forklaring var god latin i kriminalpolitikken i 1970'erne, dengang vi afskaffede ungdomsfængslerne. Men der er ikke ret mange, der tror på det i dag. Der er ikke ret mange, der i dag tror på, at børn bliver bedre samfundsborgere og bliver resocialiserede af at sidde i fængsel sammen med voksne. Jeg ved ikke, om det virkelig er Justitsministeriets embedsmænd, der har udarbejdet de bemærkninger, men det tror vi ikke rigtig på.

Til gengæld slutter bemærkningerne til artikel 37 (c) med simpelt hen at bøje teksten i konventionen. I konventionen står der højt og tydeligt, at udgangspunktet skal være, at et barn, der er berøvet friheden, skal »holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv«. Det vil sige, at man konkret skal tage stilling til, om det ville være dårligt for barnet, hvis man ikke anbragte det sammen med voksne for at opfylde konventionen. Det får man i bemærkningerne til at lyde sådan: at bestemmelsen åbner »mulighed for, at børn kan anbringes i samme institution som voksne, hvis en sådan anbringelse anses for forenelig med barnets tarv«. Det er stort set at vende det på hovedet.